

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-06702/17-37

ROZHODNUTÍ

Předsedkyně Úřadu pro ochranu osobních údajů jako odvolací orgán příslušný podle § 2, § 29 a § 32 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, a podle § 10 a § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodla dne 2. února 2018 podle § 152 odst. 6 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb. takto:

Rozklad účastníka řízení, společnosti XXXXXX, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů čj. UOOU-06702/17-17 ze dne 11. října 2017, se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

Odůvodnění

Příkazem čj. UOOU-09702/17-4 ze dne 15. července 2017 zasláným společnosti XXXXXX (dále jen „účastník řízení“), bylo zahájeno řízení o přestupku dle § 15 odst. 1 písm. a) zákona č. 255/2012 Sb., v souvislosti s neposkytnutím součinnosti v rámci kontroly vedené Úřadem pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) u účastníka řízení. Proti příkazu podal účastník řízení odpor a správní orgán pokračoval v řízení.

V rámci kontroly probíhající u účastníka řízení požadoval kontrolující inspektor v rámci součinnosti odpovědi na 5 konkrétních otázek. Reakcí účastníka řízení byla žádost o zaslání základních identifikátorů stěžovatele.

Dne 18. srpna 2017 informoval správní orgán účastníka řízení o skutečnosti, že jsou shromážděny podklady pro vydání rozhodnutí a poučil jej o jeho právech podle zákona č. 500/2004 Sb.

Dne 8. září 2017 byla Úřadu doručena žádost účastníka řízení o písemné sdělení oprávněných úředních osob v daném řízení a zároveň žádost dle § 80 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb. o nařízení ústního jednání a umožnění nahlédnutí do spisu. Správní orgán zodpověděl dotaz ohledně oprávněných osob přípisem ze dne 14. září 2017 a vyzval současně účastníka řízení k doplnění žádosti o nařízení ústního jednání.

Dne 27. září 2017 účastník řízení nahlédl do spisu a současně bylo Úřadu doručeno doplnění žádosti o nařízení ústního jednání. Usnesením čj. UOOU-06702/17-16 ze dne 9. října 2017 Úřad návrh na nařízení ústního jednání zamítl.

Správní orgán následně dne 11. října 2017 vydal rozhodnutí čj. UOOU-06702/17-17, kterým účastníku řízení za spáchání přestupku dle § 15 odst. 1 písm. a) zákona č. 255/2012 Sb. uložil podle § 35 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb. a v souladu s § 15 odst. 2 zákona č. 255/2012 Sb. pokutu ve výši 50.000 Kč a dále podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč. Účastník řízení se dopustil přestupku tím, že v rámci probíhající kontroly neposkytl kontrolujícímu potřebnou součinnost, neboť nezaslal požadované odpovědi na otázky uvedené v dopise ze dne 12. června 2017, čímž porušil povinnost stanovenou § 10 odst. 2 zákona č. 255/2012 Sb., tedy vytvořit podmínky pro výkon kontroly, umožnit kontrolujícímu výkon jeho oprávnění stanovených zákonem a poskytovat k tomu potřebnou součinnost.

Rozhodnutí bylo účastníku řízení doručeno dne 21. října 2017 a dne 3. listopadu 2017 byl prostřednictvím datové schránky podán Úřadu rozklad, který byl následně doplněn přípisem účastníka řízení doručenými Úřadu dne 19. a 28. listopadu 2017.

V rozkladu doručenému Úřadu dne 3. listopadu 2017 se účastník řízení odvolává na odpověď ředitele odboru pro styk s veřejností Úřadu, že Úřad dosud neprováděl kontrolu ve věci párování plateb existence a poskytnutí služeb bez provedené reklamace, kontrolu holdingových uspořádání a kontrolu daňového charakteru.

V odůvodnění svého rozkladu doručeném Úřadu dne 19. listopadu 2017 považuje účastník řízení otázky položené Úřadem za nezákonné a v rozporu se zákonem č. 101/2000 Sb. Namítá, že sám Úřad zavedl příčinu k zápornému stanovisku účastníka řízení k výzvě o součinnost, neboť na základě dotazu mu bylo sděleno, že Úřad neprovádí kontroly související s otázkami, o které účastník řízení vede s Úřadem spor. Dále shledává porušení práva ve skutečnosti, že mu Úřad opakovaně odmítl sdělit osobní údaje takzvaného stěžovatele, což považuje za zásadní omezení svých práv. Úřad dle účastníka řízení postupuje v rozporu s obchodním a občanským zákoníkem, v případě neposkytnutí služeb odkazuje účastník řízení na zákonem definovaný postup, a to podání reklamace. Současně namítá i podjatost Úřadu, kterou spatřuje v rozhodování Úřadu dříve, než jsou vypořádány námitky o podjatosti inspektora, a tak předjímá svá budoucí rozhodnutí, aniž by znal argumentaci stěžovatele. Úřad zcela ignoruje zákon č. 101/2000 Sb. a státní mocí definovaný výklad tohoto zákona. V neposlední řadě namítá politické zneužití moci, neboť inspektor Vacula a jeho nadřízení jsou politicky spjati se stranami, jež účastník řízení vystavil řadě trestních kauz a vyšetřování, z nichž řada je v současné době v běhu. Závěrem napadá účastník řízení i výši stanovené sankce, která je podle něj neadekvátní k výši základního jmění účastníka řízení a pro něj likvidační.

V doplnění rozkladu doručeném dne 28. listopadu 2017 se účastník řízení opět vyjadřuje k podjatosti kontrolujícího, uvádí, že nelze zákon č. 255/2012 Sb., o kontrole, nadřazovat zákonu č. 101/2000 Sb. Dále namítá, že nelze vstupovat např. do spotřebitelských sporů na základě anonymně smyšleného oznámení, které je poté inspektorem Vaculou anonymizováno před kontrolovaným pod iniciály a pod pokutou se dožadovat obchodních informací nesouvisejících se zákonem č. 101/2000 Sb. Závěrem účastník řízení opakuje svůj protest na

základě skutečnosti, že Úřad žádnou jinou takovou kontrolu neprovedl a protestuje proti takovému postupu.

Odvolací orgán přezkoumal napadené rozhodnutí v celém rozsahu, včetně procesu, který předcházela jeho vydání, a dospěl k následujícím závěrům.

Odvolací orgán k rozkladu účastníka řízení obecně uvádí, že se ve většině jedná o argumentaci postavenou na údajném nesprávném postupu inspektora z politických důvodů. Účastník řízení však opět neuvádí žádná konkrétní porušení a podjatost rozšiřuje i na vedení Úřadu z důvodů příslušnosti k politickým stranám, proti kterým vede spor, aniž by však uvedl konkrétní případ takového sporu.

Ohledně kontroly v dané věci odvolací orgán konstatuje, že každý případ je individuální a nelze tedy na základě skutečnosti, že podobný případ nebyl dosud Úřadem řešen, namítat překročení pravomoci jak inspektora, tak i samotného Úřadu. Kontrola i následné správní řízení proběhlo podle platných právních předpisů a nebylo shledáno žádné porušení. Zahájení kontroly bylo iniciováno stížností konkrétní osoby, která uvedla, že účastníku řízení uhradila částku 300 Kč na vystavenou fakturu č. 268417 ze dne 14. února 2017, nicméně provedená platba mu nebyla potvrzena a stěžovatel rovněž neobdržel výpis z registru dlužníků, o který požádal. Stěžovatel si stěžoval na únik svých osobních údajů ze systému CERD a vyjádřil svou obavu z možného zneužití jím poskytnutých osobních údajů.

Námítka proti zákonu č. 255/2012 Sb. nelze akceptovat, neboť tento zákon stanoví v § 9 kontrolujícímu povinnost zjistit stav věci v rozsahu nezbytném pro dosažení účelu kontroly a v závislosti na povaze kontroly doložit kontrolní zjištění potřebnými podklady. Postup kontrolujícího byl zcela v souladu s tímto zákonem, neboť vyžadovat součinnost kontrolované osoby je dle § 8 téhož zákona právem kontrolujícího.

K argumentaci ohledně neposkytnutí jména stěžovatele odvolací orgán uvádí, že s ohledem na ustanovení § 22 zákona č. 255/2012 Sb., podle kterého jsou i v případě nahlížení do spisu vyloučeny ty části spisu, ze kterých lze zjistit totožnost osoby, která podala podnět ke kontrole, postupoval kontrolující správně, když účastníku řízení odmítl identifikovat stěžovatele. Odvolací orgán tak neshledává porušení daných právních předpisů kontrolujícím inspektorem.

Stejně tak nelze přijmout argumentaci účastníka řízení ohledně rozhodování Úřadu dříve, než jsou vypořádány námítky o podjatosti inspektora a Úřadu při předjímání budoucích rozhodnutí, aniž by Úřad znal argumentaci stěžovatele. V této záležitosti odvolací orgán upozorňuje na skutečnost, že účastník řízení napadá podjatostí kontrolujícího každé rozhodnutí či usnesení, které v rámci kontroly je vydáno. Údajnou podjatost následně rozšířil i na Úřad, a to převážně z politických důvodů, které však nijak nekonkretizuje. Údajnou podjatostí účastník řízení napadá téměř každé rozhodnutí samotného inspektora, přičemž ve svých podáních neuvádí žádné konkrétní zákonné důvody podjatosti.

K výši uložené sankce lze uvést, že byla řádně odůvodněna a bylo na jedné straně přihlédnuto k malému rozsahu požadovaných odpovědí, na druhé straně však k závažnosti jejich nezodpovězení z hlediska zjištění skutečného stavu v rámci řádného a zákonného výkonu kontroly.

Na základě výše uvedených důvodů odvolací orgán argumentaci účastníka řízení, týkající se údajného porušení právních předpisů či překročení pravomoci ze strany Úřadu, vyjádřenou v podaném rozkladu, odmítl a po celkovém přezkoumání neshledal napadené usnesení nezákonným a neshledal ani žádná pochybení v postupu předcházejícímu vydání tohoto usnesení. Proto odvolací orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, nelze odvolat.

Praha 2. února 2018

otisk úředního razítka

JUDr. Ivana Janů
předsedkyně